

[Udenrigsministeren.]

lingsdelegationer deltager i den Slags Drøftelser, og det er naturligt, at under Drøftelserne hvert Erhverv fører sine Interesser frem, men det er nødvendigt, naar Forhandlingerne skal lykkes, at man da holder disse Drøftelser, indtil Beslutninger er taget, inden for de paagældende Forhandlers Kreds. Det bliver ganske særlig uheldigt, hvis Meddelelser spredes ud paa en saadan Maade, at man faar det Indtryk, at der fra større eller mindre Dele af Befolkningen lægges et Pres paa Regeringen for at gøre Indrømmelser over for den Magt, med hvilken man forhandler. Jeg anser Drøftelsen med Erhvervsrepræsentanter for en praktisk Nødvendighed baade af Hensyn til, at man kan være tilstrækkelig underrettet om de Synspunkter, der naturligt maa komme frem, og ogsaa af Hensyn til, at man inden for Erhvervene kan faa det fulde Blik ind i de Vanskeligheder, som melder sig under saadanne Forhandlinger.

Men lige saa nyttig som saadan Deltagelse er, lige saa nødvendigt er det at indprente, at den ikke maa føre til, at man under Forhandlingerne sætter Bevægelser i Gang eller giver Anledning til, at der sættes Bevægelser i Gang, som kan gaa ud paa at øve en Art Tryk paa de afgørende Myndigheder. Det er klart, at saadanne Bevægelser kun kan være egnet til at stille os svagere over for dem, med hvilke vi skal forhandle. Ethvert Menneske kan sige sig selv, at alle Forhandlingsdeltagerne ønsker at udnytte de Muligheder for forøget Af sætning af Landbrugsprodukter og af andre Produkter, som Danmark kan tænkes at komme til at sælge, men jeg tror ogsaa, enhver maa forstaa, at Mulighederne afhænger ikke alene af, hvad der paa et eller andet Tidspunkt nævnes som noget, man kunde tænke sig fra andre Staters Forhandlere, men ogsaa af de Betingelser, der af de andre Staters Forhandlere knyttes til de Tilbud, de paa det ene eller det andet Tidspunkt gør eller antyder. Og der maa jeg anse det for givet, at det er fornødent, at det gaar ind i alles Bevidsthed, at Forsøg paa med Udgangspunkt i noget saadant at øve et Tryk paa Regeringens Stilling i Sagen er paa Forhaand ørkesløse og haabløse. Regeringen maa stille sig saaledes, at den tager Hensyn til det samlede danske Samfunds fælles økonomiske Interesser og ikke lader sig rokke fra, hvad den i saa Henseende anser for det rette, hvor mange Bevægelser af den ene og den anden Karakter der end sættes i Scene, og ikke heller af mulig Strid mellem de forskellige Erhverv, den Strid,

som jeg for mit Vedkommende ønsker, man til enhver Tid skal undgaa, og om hvilken jeg tør sige, at i jo højere Grad den undgaaes, desto stærkere staar det samlede danske Samfund i Forhandlingen udadtil.

J. S. Foget: Den højtærede Landbrugsminister svarede mig, at det vilde være at sætte Landbruget under en stærk Administration, hvis man vilde gennemføre de af mig foreslaaede Ændringer. Jeg forstaaer ikke, hvorfor den højtærede Landbrugsminister, naar som helst vi fra vor Side fremfører Forslag, synes at komme i Harnisk og at ville gendrive det saa stærkt, som det er muligt. Saa vidt jeg forstod Ministeren, var han enig med os i, at man burde begrænse det, vi kalder Aager, begrænse for høje Priser og for høj Rente, og de af mig paaviste Realiteter kan den højtærede Landbrugsminister ikke bortforklare. Hvis Ministeren derfor er enig med os i, at disse Udbytter bør begrænses, kan han heller ikke være uenig med os i, at det bør indføres i Loven. Og hvis Ministeren ikke er enig med os, kan jeg ikke indse, der er nogen som helst Realitet i Ministerens Udtalelse om, at ogsaa han anser det for at være urigtigt, at man tager for høje Priser eller for høje Renter.

Til den højtærede Udenrigsminister vil jeg gerne sige, at skal man tage det, man hidtil har kaldt Hensyn til Almenvellet i de Forhandlinger, som føres, kan Landbruget ikke just erkende, at det er Almenvellet, man hidtil har varetaget. Jeg haaber i høj Grad, at man vil tage mere Hensyn til Landbruget i denne Situation, end man hidtil har vist Vilje til.

Fibiger: Jeg vil gerne sige, at jeg synes, at det Svar, som den højtærede Udenrigsminister gav paa det Spørgsmaal, som jeg stillede, er tilfredsstillende. Jeg maa dog samtidig udtale, at det havde været bedre, om Ministerens Retledning var kommet frem paa et tidligere Tidspunkt, straks efter at Petersen-Dalum havde holdt sin Tale, saaledes altsaa, at det, Forstanderen havde sagt, kunde være blevet afkræftet paa et tidligere Tidspunkt og ikke paa den Maade være løbet Landet rundt. Ogsaa jeg tror, at det, da det altsaa viser sig af Udenrigsministerens Meddelelser, at hans Oplysninger ikke var rigtige, har gjort Skade.

Saa vidt mig bekendt har Finansudvalget anmodet Udenrigsministeren om at komme til Stede og give yderligere Oplysning om Forhandlingerne, og jeg vil gerne henstille til den højtærede Udenrigsminister,